

къмъ дома си, качва се на тавана или слиза въ зимника, изважда отъ скривалището дрехитѣ и оржжието, облича се въ възстаническа униформа и се въоръжава; туря калпакъ съ златенъ лъвъ на чело, забожда китка здравецъ на ухо и право въ своята рота, при своя командиръ. . . на площада.

Нагиздени и засмѣни, възстаницитѣ запѣватъ:

Боятъ настана, тупатъ сърдца ни,

Ето ги близу нашѣтѣ душмани! . .

Попъ Грую въ възстаническо облѣкло долита отъ с. Бая, бумти съ пищови въ въздуха и грѣмогласно вика: на оржие!

Така, дига се на кракъ цѣлъ градъ. Всички се по-здравляватъ съ свободно царство, всички сж весели. . .

Населението отъ околнитѣ села съ жени, деца, кола, добитъкъ, пристига на 21 априлъ въ Панагюрище, за да бже запазено отъ турскитѣ башибозуци.

Освещаване на народното знаме

На 22 априлъ бѣ решено да се освети народното знаме и да се направи молба къмъ Бога да помогне, щото кръстътъ да възтържествува надъ полумесеца.

Още вечеръта Райна издигна ржце нагоре, съ пламнали очи и зачервено лице отсѣчено извика: Знамето е готово! Обадете на войводата!

Презъ нощъта знамето бѣше пренесено въ дома на войводата. Наредиха се дветѣ знамена.

Сутринтъ на 22 априлъ, славно и тържествено биятъ църковнитѣ камбани. Сладкиятъ имъ гласъ се отеква далечъ въ планинитѣ. Изъ въздуха като да се чува небесна пѣсень: *България е свободна!*

Свещеницитѣ обличатъ църковнитѣ одежди, взематъ евангелието, кадилницата и кръстъ въ ржка. Знамената се изнасятъ и освещаватъ. Народътъ смиренно и благоговѣйно се моли на Бога за добро и победа.

Бенковски нарежда: цѣлиятъ народъ съ свещеницитѣ, юнацитѣ, началницитѣ съ новото знаме ще минатъ